

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAILA
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA NR. FCA
Sedinta publica din noiembrie 2006
Presedinte
Grefier -

La ordine fiind solutionarea actiunii pe calea contenciosului administrativ formulata de reclamanta SC [REDACTAT] SRL Braila cu sediul in Braila, Str. [REDACTAT] nr. [REDACTAT] ap. [REDACTAT] prin reprezentanti legali impotriva paratei D.G.F.P.Braila cu sediul in str.Delfinului nr.1.

La apelul nominal facut in sedinta publica a raspuns reclamanta SC [REDACTAT] SRL prin avocat [REDACTAT] in baza delegatiei de reprezentare depusa la dosar,lipsa siund parata D.G.F.P.Braila .

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta aratandu-se ca procedura este completa,actiunea este timbrata cu 4 lei taxa de timbru si timbru judiciar de 0,3 lei , dupa care:

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat instanta constata cauza in stare de judecata si acorda cuvantul partilor in fond.

Avocat [REDACTAT] aparatorul reclamantei solicita admiterea cererii, anularea Deciziei nr.28/2006 si a Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] cu consecinta admiterii cererii de rambursare a TVA in suma de [REDACTAT] RON. Motivul este achitarea TVA catre societatea furnizoare. Considera ca aceste marfuri nu sunt supuse taxarii inverse. Marfa nu reprezinta deseuri, este folosita sub forma initiala pentru constructia unor hale metalice. Le-au folosit exact in starea fizica in care se aflau, iar in contabilitate sunt inregistrate ca investitii. Solicita si cheltuieli de judecata.

TRIBUNALUL

Asupra contestatiei fiscale de fata;

Prin cererea inregistrata la aceasta instanta sub nr. [REDACTAT] c+c/2006, reclamanta S.C. [REDACTAT] SRL, cu sediul in Braila, str. [REDACTAT] nr. [REDACTAT] ap. [REDACTAT] prin reprezentant legal, a chemat in judecată pe calea contenciosului administrativ pe părâul M.F.P. – A.N.A.F. – D.G.F.P.Braila pentru a se dispune anularea Deciziei nr.28/[REDACTAT] 2006 prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația nr. [REDACTAT] 2005 și pe cale de consecință,

anularea Deciziei de impunere nr. 1.2005 privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de RON cu titlu de taxă pe valoarea adăugată suplimentară.

In motivarea cererii, reclamanta a arătat că, în fapt, în urma inspecției fiscale din data de 2005, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Control Fiscal au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. din aceeași dată, prin care s-a constatat că există un număr de 4 facturi fiscale primite de la 2 societăți comerciale, care trebuiau încadrate la „taxare inversă” și pentru care deci nu ar fi trebuit evidențiat și achitat TVA către furnizor, în valoare de RON.

Pentru a concluziona astfel, organele de control fiscal au reținut că, prin facturile respective au fost achiziționate „consecții metalice și țeavă din recuperări” și ca urmare în cauză sunt incidente prevederile art.160/1 pct.3 și pct.4 din Codul Fiscal și prevederile art.65/1 al.1 din Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin H.G. 44/2004 modificată prin H.G.84/2005.

A constatat inspecția fiscală că reclamanta ar fi achiziționat bunuri pentru care, conform art.160/1 din Codul Fiscal, există obligația aplicării „măsurilor simplificate”, în sensul că pe facturile emise pentru livrarea mărfurilor să se înscrie „taxare inversă”, iar TVA-ul aferent să fie doar evidențiat, atât de furnizori cât și de beneficiari, în jurnalele lor de livrări, respectiv de achiziții, fără ca această valoare să fie efectiv achitată de beneficiar și încasată de furnizor.

Reclamanta a precizat că TVA-ul în valoare de 14.376 RON aferent valorii totale a facturilor, de 99.938 RON, a fost achitat societăților furnizoare și a solicitat ulterior organelor fiscale rambursarea acestuia.

Prin decizia de impunere nr. 2005, organele de inspecție fiscală au respins de la rambursare această sumă.

Plângerea reclamantei formulată pe cale administrativă, împotriva acestei decizii a fost respinsă prin Decizia nr.28/2006.

Reclamanta a susținut că achizițiile consecțiilor metalice și a țevilor din recuperări, făcute în lunile iunie 2005, nu se încadrează în prevederile art.160/1 din Codul Fiscal și, prin urmare, nu sunt supuse reglementărilor privind „taxarea inversă” ci sunt achiziții pentru care, în mod corect, a fost evidențiat și achitat TVA.

Reclamanta a precizat că materialele achiziționate, deși pe factura sunt denumite a fi „din recuperări”, nu pot, în nici un caz, fi catalogate ca „deșeuri”.

In primul rând, atât consecțiile metalice cât și țevile astfel cumpărate, deși nu sunt noi și au un anumit grad de uzură, erau, la data dobândirii, în perfectă stare, apte de a fi utilizate conform STAS-urilor și

indicatorilor de fiabilitate și de rezistență corespunzători folosirii lor normale.

In al doilea rând, dovada că hala, executată din confeții metalice, mutată dintr-un loc în altul, și folosită în același scop principal (de depozitare bunuri), nu poate fi catalogată ca deșeu, este dată chiar de prevederile art.1 din O.G.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, în scopul protecției mediului înconjurător.

In al treilea rând, conform înregistrării contabile, aceste bunuri au fost cuprinse în contul „investiții în curs de realizare”.

Față de cele arătate reclamanta a solicitat admiterea cererii și anularea Decizie nr.28/2006 și a deciziei de impunere nr. 2005 cu consecința admiterii cererii de rambursare a TVA în sumă de RON.

In dovedirea cererii a administrat proba cu înscrișuri și expertiza tehnică în construcții care să stabilească, pe baza normativelor în vigoare, dacă bunurile achiziționate pe baza celor 4 facturi, pot fi catalogate ca fiind „deșeuri”.

Prin Intâmpinare părâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată pentru următoarele motive:

Prin decizia nr.28/ .2006 D.G.F.P. județul Brăila a reținut că S.C. SRL Brăila a achiziționat în lunile 2005, de la S.C. SRL Brăila și S.N.C. comuna

Buzău, profile metalice și țeava din recuperări, cu 4 facturi fiscale, în valoare totală de lei RON (lei ROL), din care TVA de lei RON (lei ROL), pe care le-a achitat și le-a înregistrat numai în jurnalul de cumpărări și în deconturile de TVA pentru lunile 2005 numai ca taxă deductibilă, pe motiv că „le folosește la o nouă construcție, fără a le modifica, fapt susținut și de modul de înregistrare în contabilitate” și nu sunt supuse taxării inverse, iar în 2005

taxa pe valoarea adăugată aferentă a fost solicitată la rambursare, conform decontului cu sume negative de TVA. Ca urmare, organele de inspecție fiscală din cadrul A.C.F. nu au admis la rambursare suma de lei RON cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, sumă pe care contribuabilul a contestat-o.

Organul de soluționare a contestațiilor a respins contestația ca neîntemeiată, conform prevederilor art.160¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și de pct.65¹ al.8 și al.9 din H.G.nr.44/2004, modificată și completată prin H.G.84/2005 în baza cărora furnizorii aveau obligația să înscrie pe facturile emise pentru profile metalice și țeava din recuperări mențiunea „taxa inversă”, iar S.C. SRL Brăila era obligată să aplique taxarea inversă, respectiv să nu facă plata taxei pe valoarea adăugată către furnizori, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în facturi fiscale chiar dacă furnizorii nu au menționat-o, să evidențieze taxa pe valoarea

adăugată aferentă acestor achiziții, în jurnalele de vânzări și cumpărări concomitent și să o înscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

Prin acțiunea depusă, reclamanta motivează că organele de inspecție fiscală au încadrat eronat achizițiile de „țeavă din recuperări” și „profile metalice din recuperări” ca fiind supuse prevederilor art.160¹ al.3 și al.5 din Codul fiscal, care se referă la deșeuri și resturi de metale feroase și neferoase, precum și materii prime secundare rezultate din valorificare și susține că atât țevile cât și confecțiile metalice cumpărate erau în perfectă stare și nu a făcut decât să dezasambleze halele respective, să încarce confecția metalică aferentă în mijloacele de transport și să le asambleze, în același mod, într-o nouă locație aleasă de beneficiar.

Facturile fiscale depuse la dosarul contestației atestă faptul că s-au achiziționat „profile metalice din recuperări” și „țeava din recuperări” și nu hala de depozitare de bunuri, operațiunea fiind de natură comercială.

Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin.2 furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea „taxare inversă”. Furnizorii și beneficiarii evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor livrări, respectiv achiziții, în jurnalele de vânzări și de cumpărări concomitent și o înscriu în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, „fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată”.

Părâta a apreciat că este irelevantă susținerea reclamantei conform căreia „aceste bunuri au fost cuprinse în contul „investiții în curs de realizare” și nici ca „investiția nu am fi putut să o realizăm din deșeuri” deoarece contul de mijloace fixe în care se va înregistra investiția nu influențează taxa pe valoarea adăugată.

Or, contestațoarea nu trebuia să achite TVA-ul în sumă de lei RON deoarece aceasta a achiziționat de la deținătoarele S.C. S.N.C. și de la SRL deșeuri metalice și nici nu a completat din proprie inițiativă mențiunea taxare inversă, aşa cum prevăd dispozițiile art.160¹ (5) din legea nr.571/2003.

Legiuitorul, prin Anexa nr.2 din O.U. nr.16/2001 definește noțiunea de deșeu ca fiind orice produs din categoriile prevăzute în anexa nr.1, deșeuri metalice feroase și deșeuri metalice neferoase, pe care deținătorul nu îl mai utilizează.

Motivele invocate în contestație de către S.C. SRL Brăila nu sunt susținute cu documente care să demonstreze că a fost achiziționată o hală din metal care a fost „mutată dintr-un loc în altul” având ca scop admiterea acțiunii sale de către instanța judecătorească în vederea obținerii unei sume cu titlu de TVA de la bugetul consolidat al statului, ca o consecință a exercitării doar a dreptului de deducere inițial și

care a fost achitată furnizorilor săi, contrar dispozițiilor legale privind taxarea inversă

Pentru aceste motive părâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

Pentru a se stabili dacă bunurile vândute și facturate de reclamantă pentru care s-a calculat TVA suplimentar constituie deșeu, în cauză s-a efectuat o expertiză tehnico-judiciară.

In raportul de expertiză tehnică întocmit s-a reținut că deoarece construcțiile metalice prin natura lor sunt construcții ușor demontabile (prinse prin buloane de înaltă rezistență sudură sau nituri) la demontare pentru schimbarea amplasamentului pierderile (deșeuri) nu sunt semnificative.

Ca urmare, din examinarea acestei probe științifice instanța reține că elementele găsite pe teren sunt confeții metalice conform prescripțiilor tehnice și indicatorilor de norme de deviz CL 17 care normează demontarea în vederea recuperării în subansambluri reutilizabile – unitatea de măsură fiind tara prin cântărire la demontare.

Ca urmare, în concluziile expertizei s-a precizat că aceste confeții metalice nu sunt deșeuri, ele putând fi utilizate la realizarea unei hale care să corespundă prescripțiilor tehnice în vigoare.

Așa fiind, se reține de către instanță că în mod eronat a fost încadrată operațiunea de achiziție a confeții metalice și a țevilor din recuperări făcute în lunile 2005, în dispozițiile art.160¹ din Codul fiscal și ca urmare nu sunt supuse reglementărilor privind „taxarea inversă” ci sunt achiziții pentru care, în mod corect, a fost evident și achitat TVA.

In consecință, pentru considerentele m ai sus expuse, instanța va admite ca fondată contestația, va anula Decizia 28/ .2006 emisă de părâta și decizia de impunere nr. 2005 pentru suma de 14.376 RON.

In temeiul art.274 Cod procedură civilă urmează a obliga pe părâtă la plata cheltuielilor de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTARASTE

Admite ca fondată contestația formulată de reclamanta S.C. SRL Brăila, cu sediul în Brăila, satr. nr ap. împotriva părâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice, cu sediul în Brăila, str.Delfinului nr.1.

Anulează Decizia Nr.28/ .2006 a D.G.F.P.Brăila și Decizia de impunere nr. 2005 pentru suma de lei RON.

Obligă pe părăt să plătească reclamantei RON cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi noiembrie 2006.

Președinte

Grefier

Red.
Dact.)